

Sessizce Kımıldayan

— *ercaga* · 19 Nisan 2017

Yoktur yalnızlığın bir bilindik tarifi akşamlarda

Hayat bulur her yaşamın peşi sıra ilerler sokaklarda

Her sokak yalnızlığa gebe mi ıssız yolcularla ?

Sessizce kımıldayan bir terennüm esti serlerde

Serseri bir yaraydı, bir kadeh esrik masalarda çırpınan

Sert bir bakış gibiydi heyulada sessizce kımıldayan saatler

Zaman suretlerde sessizce kımıldanan anılarla zararda

Saatler,masum bir çocuğun son çığılığı gibiyken zamanda

Serseri bir cümleydi belki anlar, sessiz yaşamlarda haykıran

Sürreal bir diyalektik gibiydi belki benlik, gerçeklerin üstünde sorgular

Bir kelimeye bedeldi belki anlar, çırpınırdı seslerde bedbin mevsimler

Sansanyonel bir ritüel misali çaktı elini sevgiler, olacıklardan habersiz

Sessizce kımıldayan kimdi esrarengiz seslerde, kimsesizlerden habersiz ?

Sessiz yaşanan dertlerin olabilecek midir dermanı bir simada ılık bir iz?

Sessizce kımıldayan anların kakhahaları var geride